

שריא בבחינת אין. והיינו ומציאות הנשמה לא נתחדשה בבחינת בריאה דוקא, כמו שאר הנבראים, אלא ישנה מציאות הנשמה גם כמו שהיא בבחינת אין. והנה, אף שגם שאר הנבראים כלולים בשרשם ומקורם בבחינת מלכות דאצילות, שזהו שהמלכות נקראת בכל השמות דבחינת דצ"ח¹², כמו שושנה תפוח אבן ובהמה, לפי שכללים בה כל הנבראים, הנה כל הנבראים כמו שהם כלולים במלכות דאצילות אינם בבחינת מציאות כלל, ומכ"ש שאינם באותה המציאות כמו שהם אח"כ בהבריאה (ומציאותם כמו שהיא נחדשה בבריאה דוקא), אבל הנשמות הנה גם כמו שהם כלולים בשרשם באלקות הם בבחינת מציאות, מציאות דנשמה, שזהו בחינת טהורה היא. ועוד זאת, שגם כמו שבאים בבריאה, אתה בראתה, הנה בעצם מהותם הם בחינת אלקות, היינו כמו אלקות שנעשה נכרא¹³. וכ' בחינות אלו שבנשמה נח"ל שבחינת אתה בראתה היא בחינת נר"ג שבנשמה שממלכתיים בגוף (והציקר הוא בחינת נפש), ובחינת טהורה היא היינו בחינת ח"י.

ורנה¹⁴ מצד בחינת נר"ג שבנשמה המהלכתיים בגוף, צריכים נש"י להתורה, והיינו, מצד ירידת הנשמה למטה, שהיא ירידה גדולה, וכפטי בהתלכשותה בהגוף, ועוד זאת שמתלכשת בנה"ב, ונה"ב מעלמת ומסתרת על אור הנשמה, היינו, שמלבד זאת שמצד עצם ירידת הנשמה למטה והתלכשותה בגוף ישנם ענינים כאלו שאין ביכולת הנשמה להשיג כמו בהיותה למעלה, הנה עוד זאת, שמצד התלכשותה בנה"ב הרי הנה"ב מעלים ומסתיר על אור הנשמה ומונע אותה מלהשיג אפילו ענינים אלו שבכוחות להשיג גם בהיותה למטה. וכללות ירידת הנשמה למטה הוא שנעשה אצלה מציאות כפשיטות ואלקות בהתחדשות¹⁵, דקודם ירידתה ה"י אצלה אלקות כפשיטות ומציאות בהתחדשות, וכירידתה למטה נעשה אצלה מציאות כפשיטות ואלקות בהתחדשות. ומצד ירידה זו צריכה הנשמה להתורה, שהתורה מקשרת את הנשמות כאלקות. והיינו לפי שהתורה היא ממוצע בין אוא"ס ב"י ועולמות, שהיא מקשרת עולמות באוא"ס ב"י, ובכלל זה הוא גם הנשמה כמו שהיא מלוכשת בגוף, שהיא ג"כ בכלל עולמות. והנה, כשם שבכלל ממוצע המתכבד נעשה החיבור עיי"ג

בס"ד. יום שמחת תורה, ה'תשי"ז
(הנחתה בלתי מוגה)

תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב¹⁶, ואמר דוד¹⁷ אל חקרי מורשה שנוש"י הם למעלה במדרגה מהתורה והם משפיעים בהתורה. וכן מוכן ג"כ ממש בתנכ"א¹⁸ שני דברים קדמו לעולם תורה ישראל, ועדיין איני יודע מי קדם למי, אני אומר שישראל קדמו, שנאמר דבר אל בני ישראל צו את בני ישראל. וכן אחת במד"ר¹⁹ ששה (שבעה²⁰) דברים קדמו לעולם, וחשיב ביניהם ג"כ תורה, ומסיים שמתחבתם של ישראל קדמה לכל דבר, היינו שישראל קדמו גם לתורה. ומוכן שאין הכוונה לקיימה בזמן, שהרי הזמן הוא נכרא כמו כל הכרואים שנבראו בעולם, אלא הכוונה היא לקיימה במעלה, והיינו שנש"י קודמים במעלה ומדרגה לגבי התורה. וצריך להבין, שהרי אחת כוונה²¹ תלת קשרין מתקשרין דא כדא ישראל באורייתא ואורייתא בקוב"ה, היינו שנש"י הם מקבלים מהתורה, ולכאורה הרי זה סותר לתנ"ל שנשמות הם משפיעים בהתורה.

ב) ולרובין זה צריך להקדים משנת"ל²² שבנשמה ישנם ב' מדרגות, כמו שהיא בבחינת יש, וכמו שהיא בבחינת אין, שזהו מ"ש²³ נשמה שנתת בי טהורה היא אתה בראתה כו', אתה בראתה קאי על הנשמה כמו שהיא בבחינת יש, וטהורה היא קאי על הנשמה כמו

- 1) כרוב לג, ד.
- 2) כרובת נג, א.
- 3) בכל תבא לקמן — ראה המשך
- 4) תצ"ב ח"ג ע' איתג ואילך.
- 5) ע' שנו ואילך ובהערה 64 שם.
- 6) מתחמתא נשא יא. ועוד. וראה פירושו מהר"ד האר"ך לכ"ר שם.
- 7) סידור שער הק"ש עה, סע"ד ואילך.
- 8) וראה אנ"ק ח"א ס"ע רצג ואילך. ח"ב ע' רכ"ר בלקי"ש ח"ז ע' 59 הערה 25.
- 9) ח"ג עג, א.
- 10) בריה זה הינם דיום ב' דר"ה פ"ה ואילך; ד"ה וטהור לבנו דיום ב' דתה"ס פ"ב ואילך (לעיל ע' י ואילך; ע' יב ואילך).
- 11) "אלקי נשמה" בכרובת השחר.

12) ראה עץ חיים בסופו.
13) ראה באורייתא הורה פיתוס לארמ"ר שציינו בהערה 8.
14) ראה סה"מ תרצ"ז ע' דף רש"י.
15) ראה סה"מ תרצ"ז ע' דף רש"י.
16) ראה סה"מ תרצ"ז ע' דף רש"י.
17) ראה סה"מ תרצ"ז ע' דף רש"י.
18) ראה סה"מ תרצ"ז ע' דף רש"י.
19) ראה סה"מ תרצ"ז ע' דף רש"י.
20) ראה סה"מ תרצ"ז ע' דף רש"י.
21) ראה סה"מ תרצ"ז ע' דף רש"י.
22) ראה סה"מ תרצ"ז ע' דף רש"י.
23) ראה סה"מ תרצ"ז ע' דף רש"י.

הוא כמאמר²⁰ דוד ה'י מחבר תורה שלמעלה בהקב"ה, היינו שע"י העסק בתורה ממשיכים נש"י חוספת אור גם בבחינת תורתך שבאצילות.

ג) **נביאור** הענין, דהנה, התורה היא בחינת חכמה, ומכואר בלקי"ח²¹ שהחכמה אינה עצם הנפש, וכמו"כ הוא למעלה שהחכמה אינה העצמות. וגם בחינת עצם מהות החכמה שע"י פנימיות אבא פנימיות עתק²², גם זה אינו עצמות התענוג הפשוט, דבחכמה כמו שהיא בהתענוג, התענוג אינו מצד עצמו, כי אם מה שמתענוג מהחכמה, היינו תענוג מאיזה דבר, אלא שדבר זה אינו בבחינת מציאות, דהחכמה כמו שהיא בהתענוג אינה בבחינת מציאות, אבל מ"מ אין זה תענוג מצד עצמו, כי אם תענוג מאיזה דבר. וכל זה הוא בבחינת התורה שהיא בחינת חכמה. אמנם נשמות ישראל וכל זה הוא מושרשים בעצמות התענוג הפשוט, שהו"ע התענוג מצד עצמו, ולכן הם ממשיכים אור בהתורה, גם בהתורה שלמעלה, לפי שהתורה כפי שהיא בכל המודריגות היא בבחינת החכמה, ונש"י הם בעצמות התענוג הפשוט.

וכפרטיות יוזר, הנה גם התורה כמו שהיא בבחינת א"ק, היא בבחינת חכמה, חכמה הקדומה דא"ק, והוא חיצוניות א"ק, אבל נש"י הם בבחינת פנימיות א"ק, ולכן הם משפיעים בהתורה. והענין הוא²³, דאיחא בזוה"ק²⁴ אסתכל באורייחא וברא עלמא אוף הכי ב"נ עסיק באורייחא וקאים עלמא, וכשם שקוב"ה אסתכל באורייחא הו"ע המשכת הפנימיות בהתורה, וע"י ברא עלמא, כמו"כ הנה גם מה שבי"נ עסיק באורייחא הו"ע המשכת הפנימיות בהתורה, וע"י קאים עלמא. דהנה, כדרי שיקי התהוות העולמות צ"ל תחלה ההמשכה בבחינת כללית, שזהו בחינת א"ק שהוא אור כלל²⁵ שכולל כל ההשתלשלות בסקירה אחת²⁶, ועד"נ במחשבה אחת נבראו כל העולמות²⁷, ואח"כ הם נמשכים בפרטיות יותר כו'. וזהו ג"כ ענין אסתכל באורייחא וברא עלמא, דהתורה היא ג"כ בחינת כלל ופרט, ובחינת הכללות דתורה הוא בחינת

20) ראה זח"ג רכב, ב ברע"מ, ס' הכהרז (סניח) סקצ"ר ובארן ובהר"ר. לקו"ת שלח רב מעשר תרומ"ד (סח"מ תרומ"ד) (תוצאת תשס"ז) ע' שוב ואילך.
21) ויקד"ר ב ואילך.
22) רמ"ז לחז"ג וס', ב. רעיו, ב. לקו"ת שער הק"ש פ"י. ד"ה מה רב הנגיל.
23) ראה גם המשך חסד"י ע' ודל ואילך.
24) ח"ב קסא, סע"א ואילך.
25) ראה אור"ח ענינים ע' פד. ד"ה מה רב מעשר תרומ"ד (סח"מ תרומ"ד) (תוצאת תשס"ז) ע' שוב ואילך.
26) ע"פ ר"ה יח, א. וראה אמרי בינה שער הק"ש פ"י. ד"ה מה רב הנגיל.
27) ראה זח"ג ב, א. רעו, ב (תוספת). לקו"ת אחרי כו, סע"ב. נשא ב, ד. שה"ש יו, ד. ד"ה מה רב הנגיל. ועור.

שיש בו ב' בחינות, בחינה השייכה לעליון ובחינה השייכת לתחתון, כמו"כ הוא גם בהממוצע דתורה, שיש בה ב' בחינות, כמ"ש¹⁶ עוטה אור כשלמה, שיש בחינת אור שבתורה ויש בחינת שלמה שבתורה, דבחינת שלמה שבתורה הוא גליא דתורה, דהיינו הלכות התורה שנתלכשו בדברים גשמיים, ובחינת אור שבתורה הוא בחינת פנימיות התורה, דהיינו הלכות התורה כמו שהוא כענינים רוחניים. וע"י ב' בחינות אלו נעשה התורה ממוצע לקשר או"א ב"ה ונש"י, והיינו שע"י העסק בבחינת שלמה דתורה שיש בזה בהעלם בחינת האור דתורה, מתקשרים נש"י באלקות. ושורש ענין הממוצע דתורה הוא כפי שהתורה היא בבחינת עקודים שלמעלה מב' הבחינות, ולדיוחה למעלה מב' הבחינות הרי היא כוללת ב' הבחינות, וע"י נעשית בחינת ממוצע כנ"ל. אמנם, כל זה הוא בבחינת נר"י שבנשמה, שבבחינת זו הנה התורה היא המשפיע ונשמות הם המקבלים. אבל בבחינת ח"י שבנשמה, בחינת טהורה היא, הנה לא זו כלכד שאין הנשמה צריכה לקבל מהתורה, אלא עור זאת, שהנשמות הם משפיעים בהתורה, והיינו ע"י עסק התורה לשמה, לשם התורה, שע"י משפיעים נש"י בהתורה. וזהו שאמרן רז"ל¹⁷ מעיקרא כי עבד איניש אדעתא דנפשי קא עביד, לתקן נפשו. והיינו בבחינת נר"י שבבחינת זו צריכים הנשמות להתורה, שהתורה מגלה מעלת הנשמות כמו שהם בשרשם בבחינת טהורה היא, אבל לאחרי שנתגלה בנפשו בחינת טהורה היא, אזי הוא העסק בתורה לשמה, שע"י משפיעים הנשמות בהתורה, שמתבטלים התורה שלמטה בהתורה, דהנה נח"ל בענין עוטה אור כשלמה שיש ב' בחינות בתורה, דבחינת שלמה שבתורה היינו הלכות התורה כפי שנתלכשו בדברים גשמיים, ובחינת אור שבתורה היינו הלכות התורה כמו שהם וד' רשויות לשבת, ובחינת אור שבתורה היינו הלכות התורה כמו שהם למעלה כענינים רוחניים, וכמו כו' רשויות לשבת שרשות היחיד ורשות הרבים הם עולם התהו ועולם המקו"ץ. והם ב' הבחינות שבתורה, תורה שבכריאה ותורה שבאצילות, כמ"ש¹⁸ ועל תורתך לשלמדנו, תורתך באצילות שלמדנו בכריאה. וענין עסק התורה לשמה הוא לחבר תורה שלמטה בהתורה שלמעלה, היינו שגם בהתורה כמו שהיא בכריאה יומשך בחינת תורתך שבאצילות. וכעומק יותר ענין עסק התורה לשמה

16) תהלים קד, ב.
17) פסחים סח, ב.
18) עץ חיים שער שבירת הכלים פ"ב.
19) ראה ל"ת להאריז"ר ר"פ בראשית. סח"מ תה"ד ע' רעה. הערת כ"ק אדמו"ר שליט"א בסח"מ היש"ת שם (ע' 68).
20) ראה זח"ג רכב, ב ברע"מ, ס' הכהרז (סניח) סקצ"ר ובארן ובהר"ר. לקו"ת שלח רב מעשר תרומ"ד (סח"מ תרומ"ד) (תוצאת תשס"ז) ע' שוב ואילך.
21) ויקד"ר ב ואילך.
22) רמ"ז לחז"ג וס', ב. רעיו, ב. לקו"ת שער הק"ש פ"י. ד"ה מה רב הנגיל.
23) ראה גם המשך חסד"י ע' ודל ואילך.
24) ח"ב קסא, סע"א ואילך.
25) ראה אור"ח ענינים ע' פד. ד"ה מה רב מעשר תרומ"ד (סח"מ תרומ"ד) (תוצאת תשס"ז) ע' שוב ואילך.
26) ע"פ ר"ה יח, א. וראה אמרי בינה שער הק"ש פ"י. ד"ה מה רב הנגיל.
27) ראה זח"ג ב, א. רעו, ב (תוספת). לקו"ת אחרי כו, סע"ב. נשא ב, ד. שה"ש יו, ד. ד"ה מה רב הנגיל. ועור.

הוא העתקת העצמות ממש אלא שהוא בבחינת העתקה, שמצד העתקה זו יש אפשרות שהי' אחי"כ מקור למקור עכ"פ לעולמות, אבל הוא העתקה העצמות ממש. וזהו שהנשמה טהורה היא, בבחינת טה"ע, דהיינו שנשי"י מושרשים בהעתקת העצמות.

(ד) וכזה יוכן גודל מעלת העסק בתורה לשמה, לשם התורה, שעייז מחברים נשי"י את התורה שלמעלה בהקב"ה, והיינו לפי שהתורה ככל המדרגות שבה אינה בחינת עצמות התענוג, ונשי"י הם בעצמות התענוג הפשוט ממש, שהוא בחינת עתיק, העתקת העצמות ממש. וזהו גם נה ש'אנו רואים שבכח הנשמות לחדש ענין בתורה, ועד שמצינו שיש בכח הבי"ד לפסוק הלכה בתורה שלא ע"פ כללי התורה, וכמו בונגע לכלל התורה שיחיד ורכים הלכה כרביס³³, שלצורך הוראת שעה בכח הבי"ד לפסוק כהיחיד. וזהו ג"כ מ"שי³⁴ עם לעשות לה' הפר תורתך, ולכאור, מכיין שהוא עם לעשות לה', מהו הפר תורתך, שהרי כן הוא הדין ע"פ תורה. אך הענין הוא, דכאמת איך זה מצד התורה עצמה, כי אם מצד נשי"י שמחדשים בהתורה, היינו שבכח בי"ד לא רק להוסיף גזירות כ"י, אלא גם לכטל מ"ע לצורך השעה³⁵, והיינו לפי שהם למעלה מהתורה, והם מחדשים בהתורה. וכמו"כ הנה גם עצם הענין מה שנשי"י פוסקים פסק הלכה, הרי מצד התורה הנה אלו דברי אלקים חיים³⁶, ומ"מ פוסקים נשי"י הלכה כא' מהם, לפי שהם למעלה מהתורה. וזהו גם כללות ענין העסק בתורה לשמה, שעייז ממשיכים נשי"י תוספת אור גם בהתורה שלמעלה.

(ה) וזהו תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב, שהתורה היא מאורסה לישראל, היינו שישראל הם משפיעים בהתורה. ועייז מורשה קהלת יעקב, היינו, שענין זה שהנשמות הם משפיעים בתורה הוא לא רק בבחינת ישראל, אלא גם בבחינת יעקב, יו"ד עקב³⁷. דהנה, ישראל הוא בחינת לי ראש³⁸, אותיות אשר, דאשר פירושו תענוג, והוא בחינת

(37) פודס שער כג (שער ערכי הכיורים)
 בערכי. עין חיים שער ג (שער סוד האצילות)
 פ"ב. תו"א ויצא כא, א.
 (38) שער הפוסקים להארי"ל וישלח לב, כט. ספר הליקוטים להארי"ל ויחי מז, כח. שם מז, ב. לקו"ת שלח מז, ב ואילן.
 (39) רמב"ם הל מומים שם ה"ד.
 (36) עירובין יג, ב. תשי"ג.
 (37) פ"ב. תו"א ויצא כא, א.
 (38) שער הפוסקים להארי"ל וישלח לב, כט. ספר הליקוטים להארי"ל ויחי מז, כח. שם מז, ב. לקו"ת שלח מז, ב ואילן.
 (39) רמב"ם הל מומים שם ה"ד.
 (36) עירובין יג, ב. תשי"ג.

האור כללי דא"ק, וקוב"ה אסתכל באורייתא היינו בחינת פנימיות א"ק שלמעלה גם מבחינת אור כללי דא"ק, וכמו"כ הו"ע כ"ג עסיק באורייתא, משום שנשי"י מושרשים בפנימיות א"ק, ולכן ממשיכים מבחינה שלמעלה גם מבחינת התורה כמו שהיא בבחינת אור כללי.

ובעומק יותר הנה גם בהאור שלפני הצמצום מושרשים נשמות ישראל למעלה יותר מהתורה, שזהו"ע טהורה היא, בחינת טהירי עילאה, כפי שהוא לפני הצמצום גופא. דהנה, בספרי קבלה (עמק המלך²⁸) מבואר שטהירו תחאה הוא לאחר הצמצום וטהירו עילאה הוא לפני הצמצום, אמנם בחסידות מבואר²⁹ שלפני הצמצום גופא יש ג"כ ב' הכינות דטה"ת וטה"ע. וזהו מעלת הנשמות על התורה גם כמו שהיא לפני הצמצום, שנשי"י הם בבחינת טה"ע בהאור שלפני הצמצום גופא. והענין כזה, דהנה, בהאור שלפני הצמצום יש ג"כ כמה מדרגות, יחיד אחד וקדמו³⁰. וכפרטיות יותר, ישנו לפני הצמצום ענין ההשערה בכח, ששיער בצמצו בכח כל מה שעתיד להיות בפועל, ולמעלה יותר הו"ע עליות הרצון שעלה ברצונו כו', דכחינה זו, אף שאינה בבחינת מקור ממש לעולמות, שהרי זה קודם הצמצום עדיין, הרי זה מקור למקור עכ"פ לעולמות. ולמעלה יותר הוא האור שקודם עליות הרצון. אמנם נשי"י הם למעלה גם מהאור שקודם עליות הרצון, שהרי גם האור שקודם עליות הרצון הוא המשכה כללית עכ"פ, ונשי"י הם בבחינת טה"ע, שהוא כמו בחינת עתיק, דהיינו העתקות העצמות. דהנה, כשם שבמדרגות שלאחרי הצמצום הרי ידוע שיש בחינת עתיק שלשילא מגולגלתא דא"ק³¹, דכללות בחינת א"ק, גם בחינת פנימיות א"ק, הוא בחינת אריך בכללות, לפי שהוא באופן של המשכה, ויש בחינת עתיק שלעילא מגולגלתא דא"ק, הנה עדי"ז יוכן גם בהאור שקודם הצמצום, שישנו בחינת עתיק שלמעלה גם מבחינת המשכה כללית, דהמשכה כללית הוא בחינת אריך בכללות, ובחינת עתיק הוא למעלה מזה, דפירושו עתיק הוא מלשון העתקה, כמ"ש³² העתיקו אנשי חזקי', דהיינו העתקה מספר לספר, שהוא אותו הדבר אלא שהוא נעמק כו', והיינו דבחינת עתיק שלפני הצמצום

(28) הובא באמרי בינה שם. שער תשובה. עמך מקור חיים וד"ה קדש ישראל תמי"ח א"ל, ד.
 (29) שער תשובה שם. סה"מ עטר"ת ע'
 (31) עין חיים שער ט (שער שבירת הכלים) פ"ג.
 (32) משלי נה, א.
 (30) ראה שער היחוד פ"י ואילן. ד"ה כי

ממשיכים בכת עבודתם בחינת אגוסטוס. וכשם שהוא בראש השנה, כמ"כ היא כשמיני עצרת, שאז היא קליטת ההמשכה דראש השנה, הנה מעיקרא כי עביד ארענא דנפשי קא עביד, היינו שהתורה מגלה את מעלת הנושמות, ואח"כ נעשה עסק התורה לשמה, שנשי" ממשיכים אור בהתורה, ועי"ז נמשך האור גם בהעולם, והיינו שבשמיני עצרת ושמחת תורה הוא קליטת ההמשכה דראש השנה, שנמשך האור בטוב הנראה והנגלה.

טהורה היא, שזהו כפי שהנושמות מורשרות בכחינת התענוג. וכבחינת זו פשיטא שהנושמות הם משפיעים בהתורה. וזהו גם מ"ש אשר קדשנו במצותיו, דמצד בחינת אשר שהוא התענוג, נעשה קדשנו במצותיו, היינו שנשי" הם העושים את המצות, וזהו מ"ש³⁹ וזכרתם את כל מצוות הוי', ואח"כ כתיב⁴⁰ ועשיתם את כל מצוותי, היינו שישראל עושים מבחינת מצוות הוי' שיהיו מצוותיו⁴¹, והוא ע"ד הנ"ל שנשי" מחברים את התורה שלמעלה בהקב"ה ממש. וכל זה הוא בבחינת ישראל. אמנם, התורה היא מורשה קהלת יעקב, היינו, שגם הנושמות דבחינת יעקב, יו"ד עקב, שזהו כפי שהנשמה יודת למטה, הנה גם נושמות דבחינת עקב הם משפיעים בהתורה. וטעם הדבר הוא כמשנ"ל שגם כאשר הנשמה באה כבראה היא אלקות בעצם מהותה, והוא האלקות שנעשה נברא, והיינו שגם כמו שהיא בבחינת ואחר נפחתה בי יש בה כל הענינים דטהורה היא, בחינת טהירו עלאה, על בחינת העקב העצמות, שהאלקות דבחינת טה"ע נעשה בבחינת נברא, ולכן מורשה קהלת יעקב, שגם בחינת יעקב מוסיפים אור בהתורה, לפי שגם בבחינת יעקב ישנו הבחינה דטהורה היא. אמנם כל זה הוא מצד העצמות (שנמצא גם בבחינת ואחר נפחתה בי). אך מצד הירידה וההעלם, צריכה הנשמה להתורה, שהתורה מגלה מעלת הנושמות, היינו שנשי" עסק התורה מגלה התורה כהנושמות את מעלתם העצמית כמו שהם בבחינת טהורה היא, שישנה גם בהנושמות הנמוכות ביותר. וזהו שאמרו תלת קשרין מתקשרין דא כדא ישראל באורייתא כו', שמצד הירידה וההעלם הנה גם בבחינת ישראל צריכה להתורה, שדוקא ע"י התורה מתגלה מעלת הנשמה, וכאשר התורה מגלה מעלת הנושמות, איי מורשה קהלת יעקב, שגם הנושמות דיעקב מוסיפים אור בהתורה. וענין זה הוא ע"י משנ"ל⁴² בענין הכרת המלכות שבראש השנה, שבניין המלוכה יש ב' בחינות, מלך על עם, מלשון עומדות שהם דברים נפרדים, ומלך מלכי המלכים שהוא אגוסטוס. ונבאר שההכרתה והמשכת המלוכה דממה"מ היא ע"י העבודה דנר"ג שהם בחינת נפרדים, וההכרתה והמשכת המלוכה דממה"מ היא ע"י העבודה דח"י, בחינת טהורה היא. ונבאר ג"כ דאף שההמשכה היא ע"י הנושמות מצד בחינת ח"י, מ"מ, להיות שהנושמות יודו למטה ונעשו בבחינת העלם, לכן אמורים יו"ד פסוקי מלכות, שע"י פסוקי התורה נתגלה מעלת הנושמות, ואז הם

(42) ד"ה זה הינם דיום ב' דראש השנה

(39) שלח טו, לט.

פ"ה (לעיל ע"ט ואילך).

(40) שם, מ.

(41) ראה לקו"ת במדבר ט, ג. (41)